

ускладнень, мати необхідне обладнання і відповідний набір медикаментів, якість, терміни зберігання і кількість яких має щомісяця контролюватися. Правильна тактика проведення реабілітаційних заходів до прибуття спеціалізованої реанімаційної допомоги у більшості випадків дозволяє зберегти життя маленьким пацієнтам, які зазнали впливу патологічних чинників, як місцево так і на увесь організм.

ХРОНІЧНИЙ РЕЦИДИВУЮЧИЙ АФТОЗНИЙ СТОМАТИТ. КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК

Малюченко П., Пончик В.

Науковий керівник: асистент Шевченко В.К.

Кафедра післядипломної освіти лікарів-стоматологів

Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Згідно ВООЗ та літературних джерел, поширеність хронічного рецидивуючого афтозного стоматиту (ХРАС) серед осіб молодого віку до 20 років складає 10-20%, а з 20 до 45 років збільшується до 95%. Поширеність ХРАС серед дітей та підлітків вища, ніж серед дорослих. Захворювання виникає переважно у віці 10-40 років. Частіше хворіють жінки. Серед потенційних етіопатогенетичних факторів розвитку рецидивуючого афтозного стоматиту, згідно різних джерел, відмічають системні захворювання шлунково-кишкового тракту, дефіцит вітаміну В12, імунологічні, генетичні зміни, стрес, гормональний дисбаланс, а також локальні мікробні зміни в організмі. Патогенез хронічного рецидивуючого афтозного стоматиту вивчений недостатньо. Гістологічно основою афтозної виразки є запальний інфільтрат, що спочатку складається переважно з лімфоцитів, які пізніше змішуються з нейтрофілами та кератиноцитами.

На кафедру післядипломної освіти лікарів-стоматологів звернулася пацієнтка Н, 32 років, зі скаргами на наявність на слизовій оболонці порожнини рота і язика афт, болісні відчуття при прийомі їжі та утруднену вимову. Рахує себе хворою біля 2-х днів. Подібні елементи ураження відмічала в цей же період рік назад. При огляді на слизовій оболонці правої щоки в ділянці 15, 14 зубів 2 афти розміром 2 x 3 мм. Язик збільшений у розмірі. Гіпертрофія правої бокової поверхні язика з наявністю афти розміром 3 x 5 мм. На фоні гіперемованої слизової передвір'я рота в ділянці 43, 44 зубів діагностована афта розміром 10 x 5 мм. Дно всіх афт покрите сіруватобілим нальотом, який міцно тримається. Афти болісні при пальпації. Тканини періодонту в нормі. У зубах 45, 36 пломби у задовільному

стані. Проведена диференційна діагностика з травматичними ураженнями СОПР, гострим афтозним стоматитом, герпетичним стоматитом, змінами СОПР від специфічних інфекцій, синдромом Бехчета. Консультована гастроентерологом, здійснені допоміжні методи дослідження: клінічний аналіз крові, кров на цукор, біохімічні дослідження крові, ультразвукове дослідження органів черевної порожнини, езофагогастродуоденоскопію. Заключення гастроентеролога: еритематозна гастродуоденопатія. На підставі основних та допоміжних методів обстеження був поставлений діагноз: хронічний рецидивуючий афтозний стоматит. Лікування місцеве: щоденна антисептична обробка афт, сеанси світлолікування з допомогою багатофункціонального приладу Lux Dent UFL-122 (м. Київ) зі спектрами випромінювання “R” (червоний) та “O” (померанчевий) по 1 хв на поле, аплікації – метацил – вінілін – анестезинової суміші.

Загальне лікування проводилось згідно призначень гастроентеролога: дієтотерапія, гіпосенсибілізуюча терапія, імунокорегуючі засоби, вітамінотерапія. З другого по четверте відвідування спостерігалась позитивна динаміка, яка проявлялась у поступовій епітелізації афт, загоєнні уражених ділянок, зменшенням і зникненням больових відчуттів, покращенні загального стану. На четверте відвідування скарги у пацієнтки відсутні.

Висновок. Хронічний рецидивуючий афтозний стоматит, як симптоматичне захворювання, потребує мультидисциплінарного (сумісного лікар-стоматолог і гастроентеролог) місцевого та загального лікування з застосуванням засобів, які прискорюють епітелізацію, використанням фізичних факторів (світлолікування) та загального лікування пацієнтів. Такі хворі повинні знаходитись під диспансерним наглядом.

ПСИХОЕМОЦІЙНІ ТА ПОВЕДІНКОВІ ФАКТОРИ РИЗИКУ СИНКОПАЛЬНИХ СТАНІВ НА АМБУЛАТОРНОМУ ПРИЙОМІ ЛІКАРЯ СТОМАТОЛОГА-ХІРУРГА

Мамай О.

Наукові керівники: доцент Коломієць С.В. [1], доцент Бойко Д.І. [2]
Кафедра післядипломної освіти лікарів-стоматологів [1], кафедра психіатрії, наркології та медичної психології [2]
Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Транзиторна гостра судинна недостатність, зокрема синкопе (або непритомність) належить до найбільш